

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Què passa amb el proveïment de bestiar? Fa pocs dies que la Comissió municipal d'Economia i Proveïments donava a conèixer la taxa de preus del bestiar, que es posava en vigor en tota la comarca, per disposició de la Delegació de Proveïments de la comarca d'Osona i d'acord amb la Federació de Sindicats Agrícoles. L'intent de millorar el cost de la vida forçosament havia de causar una bona impressió al públic que no podia preveure les complicacions que sobrevindrien. El cert és que, "soto voce", ja hi hagué qui assegurava, en els primers moments, que amb els nous preus de taxa ens hauríem de rosegat els punys. I la profecia mena traces de complir-se, perquè les carnisseries han acabat per no vendre ni ossos. A l'altra banda, allà on diuen defensar la causa dels privilegiats, un acte de sabotatge com és aquest d'oposar resistència al compliment de les disposicions superiors, amb tota seguretat que seria objecte de rigoroses sancions, però ací, què és cas!, passarem per tots els atropellaments, deixarem vexar els organismes competents, i el tossut, l'aprofitat, el desaprensut, sortirà amb la seva, sense sofrir-ne el menor escarment. Es repugnant que mentre s'han d'exigir tota mena de sacrificis pel fet de la guerra no es puguin posar a ratlla els qui especulen amb la situació, i, per consegüent, aprofundeixen les dificultats de tot ordre. D'aquesta impassibilitat se n'ha patit ja massa, i si no es vol donar la sensació de què els sacrificis de tots només han de servir per engraijar una minoria, s'hi ha de replicar amb la rigorositat que les circumstàncies exigeixen, amb la qual cosa es farà justícia estricta i es veurà clarament qui és el pitjor enemic de l'antifeixisme, no sempre prou definit, perquè el poble descarrega el seu malhumor sobre el darrer que li acaba la paciència, i, a vegades, el veritable culpable del despotisme, viu tranquil·lament ben segur de què ningú l'hagi d'assenyalar amb el dit.

—ALFIL

L'ESPANYA DEL SEGLE XX

Sota el domini de la plutocràcia i del militarisme

VI

En la tardor del 1907 s'han esvaït els temors de complicacions en la qüestió marroquí, com ja deixem consignat en l'article anterior. Sobrevenen temporals que causen catàstrofes a Andalusia, al pla del Llobregat i en el Segre, inundacions en les comarques de Tortosa i d'Amposta i és imposant el desbordament de l'Ebre.

El Parlament discuteix l'acta de diputat per Salamanca, i sobre si el triomf correspon a Joan Lamamie de Cleirac o a Perez Oliva s'hi inverteixen molts dies. La decisió de la Cambra, en pronunciar-se favorable a la proclamació del representant de dretes, i la condemna recaiguda, a Barcelona, contra Lerroux, de dos anys, quatre mesos i un dia de presó correccional, per la publicació, en el «El Progreso», d'una apologia del regicidi, afavoreixen l'acostament de l'extrema dreta amb en Maura, que, per altra part, l'actitud de les esquerres i la influència dels compromisos exteriors, han de determinar l'ajut efectiu d'aquells elements al Govern conservador.

L'acció terrorista va fent de les seves a Barcelona, i en un dia del mes de desembre esclaten, simultàniament, en un quarteret municipal, després d'haver estat recollida en una escala del carrer de la Boqueria, i en el carrer de l'Hospital, dues bombes que causen dos morts i tres ferits. En aquest període de terror, 2 febrer del 1908, queien assassinats, a Portugal, el rei Carles i el príncep hereu Lluís Felip, i resultaven ferits lleus la reina Amèlia i l'infant Manuel. Als pocs dies del tràgic fet, era proclamat rei de Portugal l'infant Manuel. A Barcelona, malgrat l'optimisme del ministre de Governació, La Cierva, qui creia que amb la suspensió de garanties n'hi hauria prou per acabar amb el terrorisme, el 17 de febrer explotaven dues bombes, l'una al carrer de St. Ramon, i l'altra al del Peu de la Creu, els efectes de les quals foren un mort i diversos ferits, i el dia 24 següent, una altra explosió, en una escala del carrer de Corders, deixava tres dones ferides. S'instrueix el procés Rull i recauen penes capitals; el dia de l'execució, a les poques hores, esclatava una bomba a l'interior d'una «golondrina» o sigui d'una de les barques que fan el trajecte de la Porta de la Pau a la Barceloneta. Sortosament, l'explosió es produí en el moment que acabava de buidar-se la barca, i només hi hagueren dos ferits.

Cal assenyalar que la qüestió del Marroc, es revifa i les forces espanyoles han realitzat l'ocupació de «Mar Chica». Coincideix en aquells dies un atac dels moros, capitanejats per Muley Hafid, a les proximitats de Casablanca. Les forces del soldà Ab el-Aziz sofreixen una gran derrota infligida per les de Muley Hafid, i aquest nou fet torna a remoure la qüestió marroquí.

(Passa a la pàg. 5)